

РЕШЕНИЕ

№ 7174

гр. София, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 92 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА СЛ. КЪРЖЕВА
ГАЧЕВА

при участието на секретаря ВАСКА Т. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от ЦВЕТЕЛИНА СЛ. КЪРЖЕВА ГАЧЕВА
Гражданско дело № 20221110154347 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

При проверка на материалите по делото, съдът намира от фактическа страна следното:

Производството е по реда на § 23 от ПЗР към ЗИДЗЗДН, вр. чл. 8 и сл. от *Закона за защита от домашното насилие* (ЗЗДН). Образувано е по молба на С. Т. Д., ЕГН *****, лично и като процесуален субституент на С. С. Д., ЕГН *****, срещу И. С. Д., ЕГН *****, която се поддържа и в съдебно заседание.

В молбата се твърди, че за периода от 04.10.2022 г. до 07.10.2022 г. ответникът е изпращал текстови съобщения от телефонен номер 0877930861 на телефонния номер на С. Д. - 0988866452, съдържащи заплахи, обиди и послание за физическа саморазправа, подробно описани от молителя в уточнителна молба от 17.10.2022 година. По-конкретно, на 04.10.22г. в 22.44 ч. ответникът изпратил съобщение на молителя със следното съдържание: „някои от тях (разбирай „моята група“) ще хъркат в кръвта си като свърша с тях миро ще е от тях или майка му още утре може и вдругиден сега ти обещавам да ви почерня всичките мърши долни“; същият ден в 23.09ч. : „ще ви избия бе пумияр утивай ми го спри защото на миро майка му я хващам в свети наум и утивам да я лежа, защото утре съм на работа но вдругиден я хващам и тоя бастун ще и го завра на едно много специално място а и всеки ден идвам около блока и ще го засека софия и дружба ще са ви тесни затова да знаеш че съм мъстит и ще хъркате като свърша с вас“; в 23ч. и 23 мин. „ще им пукна черупките на всеки един от групата ти срещу мен и ще го направя до два дена ще видиш първия и дано тогава го

спреш това нещо и да знаеш че ти специално ще бъдеш още утре накъсан от моите братчета които не съм вярвал че са ми най верни и сега да знаеш че скоро ще сърбате със сламки понеже....."; на 5.10.22 г. в 16 ч. и 23 мин: „ей бунище шибано утре цял ден ще съм пред свети наум и ще я хвана на миро майка му след което ще я изчекна от бой бе още не ми го спирате"; На 6.10.22 г. в 12.34ч.: „...ако сега не ми се спре дани и детето ти ще ги вода на ресторант знаеш ли къде на оня свят"; Същият ден в 16.28ч.: "...ще отида до попинци (при сестрата на молителя) да си искам парите от тотото и ако не ми се дадат ще я пратя при майка ти" (майката на молителя била починала); В 17ч. и 17мин. на същия ден: „ей копеле ще те убия чулибе утрепко"; В 17.18ч. на същия ден: „искам да те убия"; В 17.19ч. на същия ден: „утре ще ви пребия ако не ми го спрете".

Ответникът в съдебно заседание, проведено на 18.01.2024 г., заявява, че признава всичко, посочено в молбата, както и че всички СМС-и са написани от него, тъй като имал шум в ушите и гласове му говорили. След това посочва, че всъщност не е писал толкова СМС-и и няма да търси повече баща си и да го доближава.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение (чл. 12 ГПК) и закона (чл. 5 ГПК), прави следните правни изводи:

По отношение на молбата за защита

Не се спори по делото, че ответникът е син на първия молител и брат на втората молителка, предвид което същият попада сред кръга от лицата, посочени в чл. 3, т. 5 и т. 6 ЗЗДН, срещу които може да се търси защита. Описаните в молбата актове представляват домашно насилие по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЗДН, тъй като е налице твърдение за осъществено психическо и емоционално насилие спрямо молителите.

По делото са представени доказателства – писмо от УМБАЛНП „Св. Наум“, от което се установява, че ответникът е бил на лечение в стационара на Втора психиатрична клиника към болницата от 11.02.2018г. до 15.02.2018г. с диагноза „психични и поведенчески разстройства, дължащи се на комбибирана употреба или употреба на други психоактивни вещества, синдром на зависимост“; решение от 02.12.2022 г. по НЧД № 13232/2022 г. по описа на СРС, 131 състав, влязло в сила на 22.12.2022г., с което ответникът е настанен на задължително лечение в амбулаторна форма в ЦПЗ „Проф. Никола Шипковенски“ ЕООД за срок от един месец; заключение по СППЕ по горепосоченото дело, в което е посочено, че ответникът страда от психични и поведенчески разстройства, дължащи се на употреба на психостимуланти; справка от МВР, СДВР за образувани преписки и ДП срещу ответника, от която се установява, че срещу него има множество регистрации за кражби, придобиване и държане на наркотици и др., като е търпял и ефективно наказание; декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН; разпечатки на съобщения, изпратени чрез системата вайбър и под формата на СМС

Други относими към предмета на делото писмени доказателства не са представени.

По делото е прието заключение по СТЕ, съгласно което от телефонен номер 0877 930 861, записан в телефонния указател на молителя като „И. юни 2022“, са изпратени до

телефонен номер 0988866452 97 бр. кратки съобщения, както и чат в приложението вайбър с потребител със същото име. Според вещото лице на 04.10.2022 г. са получени 16 текстови съобщения; на 05.10.2022 г. са получени 17 текстови съобщения; на 06.10.2022 г. са получени 19 текстови съобщения. При извършения сравнителен анализ между наличните в паметта на устройството съобщения и приложените по делото изображения на съобщенията вещото лице е установило, че текстовете съвпадат, тоест съобщенията са идентични. Телефонният номер на изпращача и по двата комуникационни канала (SMS и Viber) е “+359 877 930 861 (0877 830 861)”. Получател на съобщенията е телефонен номер „+359 988 866 452 (0988 866 452)“. Съдът кредитира заключението на вещото лице, като обективно и дадено от компетентно за това лице.

От представения по делото социален доклад на ДСП – Слатина, се установява, че малолетната молителка С. не е виждала ответника, но е чувала, когато се е обаждал по домофона, както и че е видяла разпечатки от съобщения на ответника до баща ѝ. Детето споделя, че смята, че го е страх, защото има вероятност ответникът да я нарани.

Ответникът в съдебно заседание заявява, че признава всичко, посочено в молбата и всички СМС-и са написани от него. След това посочва, че всъщност не е писал толкова СМС-и и няма да търси повече баща си и да го доближава.

Признанието, направено от ответника в открито съдебно заседание, представлява признание на факт за извършено от него спрямо молителите домашно насилие на процесните дати, като съгласно чл. 175, ал. 1 ГПК, същото следва да се преценява от съда, с оглед на всички обстоятелства по делото.

Предвид ангажирания в хода на делото доказателствен материал, съдът намира, че може да се направи категоричен извод за обективно извършен акт на домашно насилие от страна на ответника. От приетото по делото заключение по СТЕ се установява, че на процесните дати ответникът е отправил заплахи чрез изпратените кратки съобщения към молителя и неговото семейство, вкл. и неговата дъщеря, на която са станали достояние те. Установено е, че ответникът е лице със здравословни проблеми и е криминално проявен. Същият признава изпращането на съобщенията, макар и в следствие да отрича, че е написал всички. Съдът не споделя становището на ответника, че не всички съобщения, изхождат от него, доколкото от кредитираното заключението на вещото лице с категоричност се установява, че на 04.10.2022г. са изпратени 16 съобщения, на 05.10.2022г. – 17 съобщения, а на 06.10.2022г.-19, като наличните в паметта на устройството съобщения и приложените по делото изображения на съобщенията са идентични. С други думи, в настоящия случай не възниква никакво съмнение у настоящия съдебен състав, че именно ответникът е изпратил всички съобщения, като част от тях, изпратени на процесните дати, съдържат заплахи към молителя и неговото семейство.

Установявайки обтегнатите отношения между страните, съдът намира, че агресивното и нападателно поведение от страна на ответника, спрямо молителите, изразяващо се във вербална агресия, изразена чрез множеството съобщения до молителя Д., граничи с ненормално ниво на комуникация между тях. Същото попада извън границите на

нравствеността и съвременните виждания за човешко общуване, съгласно, които противоречията, независимо от техния характер, следва да се разрешават чрез диалог и при противопоставяне на аргументи. Още повече това поведение е силно укоримо, когато заплахи са отправени и към малолетната С. чрез съобщенията, изпратени до баща ѝ, на които тя е станала неволен свидетел. Всичко изложено по-горе, дава основание на съда да приеме молбата за защита, за изцяло доказана. Налице са предпоставките за уважаване на молбата въз основа на гореизброените доказателства, както и направеното признание на факт от ответника.

При това положение, установявайки по делото нарушаване на нормалната комуникация между страните, съдът намира, че става въпрос за агресия, изразена от страна на ответника към молителите, с които свои действия е осъществено домашно насилие, под формата на психическо и емоционално такова.

Мерките за защита от домашно насилие, макар и да не представляват наказание, имат силно рестриктивен характер и ограничават правата и интересите на засегнатите лица. Такова ограничаване може да се допусне само при наличие на безспорно установен акт на домашно насилие, какъвто в случая е налице.

По вида на мярката за защита

Съдът при налагането на мерките по чл. 5 ЗЗДН не е обвързан от искането на страните, а следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки (чл. 16, ал. 1 ЗЗДН).

Настоящият съдебен състав намира, че спрямо ответника следва да бъдат приложени посочените в чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 3, предл. 1, 2, 3 и 4 ЗЗДН мерки за защита по отношение на молителите.

Задължаването на ответника, да се въздържа от извършване на домашно насилие – чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН, само по себе си ще даде защита на пострадалите, тъй като предвидените в чл. 21, ал. 3 ЗЗДН последици ще имат превантивен ефект спрямо извършителя на насилието.

Мерките по чл. 5, ал. 1, т. 3, предл. 1, 2, 3 и 4 ЗЗДН, ще създадат и допълнителна гаранция за пострадалите, че в бъдеще няма да бъдат отново обект на домашно насилие.

На ответника следва да му бъде забранено да се приближава до С. Т. Д. и С. С. Д., както и до обитаваното от тях жилище, находящо се на адрес: гр. София, ж.к. „Дружба 2”, бл. 302, вх. Б, ет. 12, ап. 43, а също и до посещаваното от С. С. Д. училище, а именно 68 СУ „Академик Никола Обрешков“, находящо се на адрес: гр. София, ж.к. „Дружба”, бул. „проф. Цветан Лазаров” № 122, на разстояние не по-малко от 100 метра, на основание чл. 5, ал. 1, т. 3, предл. 1, 2, и 3 ЗЗДН, за срок от 18 месеца, считано от издаване на заповедта. Това е необходимо, за да се попречи на ответника да извърши спрямо пострадалите нов акт на насилие.

Мерките, съдът определи като взе предвид, извършения акт на домашно насилие, както и че актовете на насилие не са с инцидентен характер.

По размера на наложената глоба.

Съгласно чл. 5, ал. 4 ЗЗДН при уважаване на молбата за защита съдът е длъжен да наложи на извършителя на домашното насилие глоба в размер от 200,00 до 1000,00 лева.

Съдът, като съобрази естеството на извършеното от ответника домашно насилие, настъпилите последици за молителите от извършеното спрямо тях деяние счита, че на ответника следва да бъде наложена глоба в размер от 400,00 (четиристотин) лева.

Относно разноските за делото.

Претенция за присъждане направените разноски по делото не е направена от страните.

При този изход на делото ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Софийския районен съд, държавна такса за производството в размер на 50,00 лева (две обективносъединени молби), на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН (т. 22 от *Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК на ВКС*).

Така мотивиран, СЪДЪТ

РЕШИ:

ИЗДАВА ЗАПОВЕД на основание чл. 15, ал. 1 ЗЗДН срещу И. С. Д., ЕГН *****, като:

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН, И. С. Д., ЕГН *****, да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на С. Т. Д., ЕГН ***** и С. С. Д., ЕГН *****.

ЗАБРАНЯВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 3, предл. 1 ЗЗДН, И. С. Д., ЕГН *****, да приближава С. Т. Д., ЕГН ***** и С. С. Д., ЕГН *****, на разстояние по-малко от 100 метра, за срок от 18 месеца, считано от издаване на заповедта за защита.

ЗАБРАНЯВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 3, предл. 2 ЗЗДН, И. С. Д., ЕГН *****, да приближава жилището, което обитават С. Т. Д., ЕГН ***** и С. С. Д., ЕГН *****, находящо се на адрес: гр. София, ж.к. „Дружба 2”, бл. 302, вх. Б, ет. 12, ап. 43, на разстояние по-малко от 100 метра, за срок от 18 месеца, считано от издаване на заповедта за защита.

ЗАБРАНЯВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 3 ЗЗДН, И. С. Д., ЕГН *****, да приближава училище, в което учи С. С. Д., ЕГН: *****, а именно: 68 СУ „Академик Никола Обрешков“, находящо се на адрес: гр. София, ж.к. „Дружба”, бул. „проф. Цветан Лазаров” № 122, на разстояние по-малко от 100 метра, за срок от 18 месеца, считано от издаване на заповедта за защита.

ПРЕДУПРЕЖДАВА на основание чл. 21, ал. 3 ЗЗДН, И. С. Д., ЕГН *****, че при неизпълнение на настоящата заповед, полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

НАЛАГА на основание чл. 5, ал. 4 ЗЗДН, на И. С. Д., ЕГН *****, глоба в размер на **400,00** (четиристотин) **лева**, платима в полза на държавния бюджет.

ОСЪЖДА на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН, И. С. Д., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд, държавна такса за производството в размер на **50 лева**.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в седемдневен срок от връчването му на страните (чл. 17, ал. 1 ЗЗДН), като издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение (чл. 20 ЗЗДН).

Препис от настоящото решение да се изпрати на РУ – СДВР по местоживее на страните за сведение и изпълнение.

Съдия при Софийски районен съд: _____